

Barcelona, 3 de setembre de 2009

ANY II. núm. **44**

Represa amb l'impuls d'un nou curs

La pausa estiuenca d'*Horeb* no es correspon amb una manca d'activitat de la vida religiosa, que viu dia a dia la urgència de l'anunci de la bona notícia. Capítols generals, recessos, activitats apostòliques, contactes amb la naturalesa, visites de família... són diverses facetes de la trobada amb Déu i amb els germans, sempre vella i sempre nova. Fins i tot, una notícia molt colpidora com la mort del germà Joan Lluís Casanovas entra de forma imprevista en l'agenda d'un estiu, proper a fer el pas a la tardor. Reprenem amb impuls la nostra tasca informativa com un servei de comunió a la vida religiosa de Catalunya.

Mort del germà Joan Lluís Casanovas, director titular de Cintra

La mort sobtada, el 12 d'agost passat, del Gmà. Joan Lluís Casanovas ha causat commoció en la família lasal·liana i en tots els qui el van conèixer. El religiós acabava de fer el cim de Mariola, al Pallars Sobirà, quan, en el descens, va patir un tràgic accident que acabaria amb la seva vida. Amb només 66 anys, el director de l'escola Cintra, al Raval, havia esdevingut tot un referent a Catalunya de l'acció social dels religiosos cap als infants i joves més desfavorits. Des de feia 13 anys, Casanovas vivia lliurat completament al projecte Cintra, una iniciativa intercongregacional a Ciutat Vella per a joves amb dificultats d'inserció en l'escola reglada. El seu testimoni, fidel sempre a l'esperit lasal·lià, ha deixat una impromta molt pregona en l'Església catalana, que el 14 d'agost passat es va aplegar a la Casa de Sant Josep de Cambrils per donar-li el darrer adéu.

■ El director de Cintra mor en el descens del cim de Mariola, al Pallars Sobirà

El 12 d'agost passat, el germà de La Salle Joan Lluís Casanovas, director i *alma mater* de l'ambiciós projecte educatiu Cintra, al barri del Raval, perdia la vida en tràgiques circumstàncies mentre descendia després de fer juntament amb un amic el cim de Mariola, a Lladorre (Pallars Sobirà). La notícia va causar una autèntica commoció a la congregació de La Salle, a la qual pertanyia des de feia 48 anys, així com en els nombrosos familiars, amics i col·laboradors amb els quals tantes il·lusions i projectes havia compartit. Fidel a l'esperit lasal·lià, després d'una vida dedicada plenament a l'educació i al servei als altres, Joan Lluís Casanovas ha deixat una empremta molt profunda en tots els qui el van conèixer i van treballar amb ell. Avui ploren la seva pèrdua i ja el troben a faltar, especialment tots aquells nois per als quals el director de Cintra havia estat com un pare. El funeral pel repòs etern de Joan Lluís Casanovas, de gairebé 66 anys, va tenir lloc el 14 d'agost a la Casa de Sant Josep dels Germans de La Salle a Cambrils. El record i la pregària pel carismàtic religiós va ser realment emotiu malgrat l'immens dolor que afectava els assistents. «Per a tots nosaltres —afirmava Josep Martí, visitador provincial dels Germans de La Salle a Catalunya—, que restem aquí a la terra, el teu record, les teves il·lusions i la teva fe continuaran sempre molt vius i ens encoratjaran a tirar endavant els teus, i ara nostres, projectes amb il·lusió renovada.»

■ Breu biografia

Joan Lluís Casanovas va néixer a Barcelona el 5 de juliol del 1943 en el si d'una família profundament religiosa que fins i tot disposava de capella particular al seu domicili. Va començar els seus estudis al col·legi dels Jesuïtes de Casp, però aviat va passar a La Salle Bonanova, on va sentir la vocació lasal·liana. Va ingressar a l'aspirantat de Cambrils amb a penes 14 anys. Va prendre l'hàbit dels Germans de La Salle el 1959. Dos anys després tornaria a l'escolasticat de Cambrils per continuar els seus estudis civils i religiosos. Va obtenir el títol de mestre i més tard la llicenciatura en Psicologia. L'1 de juliol del 1968 va fer la professió perpètua a La Salle Bonanova. La seva experiència pedagògica es va iniciar a Manlleu el 1963. El 1968 va ser destinat a l'aspirantat de Cambrils, on va estar un any, i després va passar a Bonanova, el seu col·legi de la infància, on va treballar durant vuit anys amb una gran dedicació a la docència, a la pastoral juvenil i a l'esport. Molts dels seus alumnes encara el recorden amb afecte per l'entusiasme que posava en l'obra educativa.

A partir del 1977 va ser destinat a La Salle Manresa, primer com a professor, després com a coordinador de BUP i finalment com a director del centre. El 1985 va ser cridat a la Casa Provincial per exercir el càrrec de visitador auxiliar. El curs de reciclatge que va fer el 1987 a Roma va ser per a ell una experiència definitiva que canviaria el rumb i l'orientació de la seva vida. Hi va conèixer la Comunitat de Sant'Egidio, que el va impactar profundament per la seva dedicació als més necessitats. Tant és així que a la seva tornada de Roma va ser el primer promotor d'aquest moviment a Catalunya.

A partir d'aquell moment va entendre que la seva vida s'havia de dedicar al món de la immigració i de la pobresa. Ja a Barcelona, va participar a la Fundació Escó i simultàniament impartia classes a La Salle Congrés. Va iniciar l'experiència de la comunitat a Ciutat Vella amb un gran contacte amb el barri i les entitats religioses de l'entorn. D'aquests contactes va anar sorgint la idea de crear Cintra, una obra educativa

per a nois marginats o amb dificultats d'inserció a l'escola reglada. Cintra, un projecte intercongregacional en què va participar intensament des de la seva creació com a director i representant de la titularitat, es va acabar convertint en la gran obra de la seva vida. Allà va centrar totes les il·lusions i els esforços dels seus darrers 13 anys. No hi van mancar dificultats, però tampoc moltes satisfaccions. Com a reconeixement a tota aquesta immensa tasca educativa, Casanovas va rebre el Premi Solidaritat de la Generalitat de Catalunya. Ell va saber aglutinar un bon equip de professors compromesos que han tirat endavant l'obra amb una vocació i una dedicació admirables. La mort de Joan Lluís Casanovas s'ha produït, a més, després d'una època particularment difícil a Cintra. La manca d'ubicació per al proper curs ha causat angoixes terribles en els darrers mesos, però finalment s'ha resolt de manera favorable. Ha estat l'últim gran llegat de Joan Lluís Casanovas envers una obra que ha posat el colofó a tota una vida dedicada al servei dels infants i joves més desfavorits. (*Catalunya Cristiana*, núm 1.562)

Finestra a la vida

Victòria Molins,
s.t.j.

Carta al nostre amic Joan Lluís

Estimat Joan Lluís: t'escric una carta —que ja no llegiràs en aquest món— amb tantes llàgrimes que desenfocuen la meua visió com feia temps que no vessava. Ens has deixat en un moment tan important per a tu com per a nosaltres. Tu vas començar, ara fa quinze anys, amb un grapat de somiadors, una de les tasques més boniques que s'han portat a terme al Raval de Barcelona: l'Escola Cintra. Des de fa més de dos anys has estat un lluitador incansable per aconseguir solucionar un dels molts problemes que hem hagut de patir a la nostra estimada escola: els locals. Per circumstàncies que sovint afecten edificis de Ciutat Vella, ens feien fora. Aconseguir uns nous locals dignes per als nostres nois i noies ha estat la teva gran preocupació que hem seguit de ben a prop tots els teus col·laboradors. I ara, quan els teus correus electrònics estaven plens de joia amb l'anunci de les «cargoleres» que estrenaríem al setembre, te'n vas des d'un dels teus llocs preferits: la muntanya.

Avui, des d'aquesta estimada revista que ha seguit els passos de Cintra amb interès, et vull recordar en alguna de les teves característiques d'home lliurat als altres. Eres, Joan Lluís, un somiador. Dels teus somnis han sortit les alegries més grans que es poden tenir treballant en el món dels exclosos. El dia que aquell marrec al qual havies fet acompanyament amb la seva família durant molts anys, amb poques possibilitats de sortir-te'n, va ingressar amb una beca a la Universitat, gairebé no ho podies creure. Però el somni s'havia fet realitat. I quan un noi que ni tan sols parlava bé et va venir a veure i a donar-te les gràcies perquè estava guanyant uns bons calerons en un dels millors restaurants, o aquella noia que havia aconseguit ser una bona perruquera perquè havies aconseguit becar-la, amb prou feines, en una bona escola de perruqueria...

Somiaves amb un claustre de professors utòpics i vocacionats que fessin de l'Escola Cintra una família educadora model en la seva peculiar tasca personificada i ho vas aconseguir. Somiaves amb uns bons amics i col·laboradors que t'ajudessin en la lluita d'una gestió tan complicada en alguns moments i els vas tenir al teu abast com a fruit de la teva constància. Somiaves amb un grup de voluntaris que complementessin la tasca dels professors acompanyant les famílies i els vas formar com una comunitat que estima i s'estima i que ens sentim orfes en aquest moment.

A *La Vanguardia* una notícia anònima: «Mor un excursionista al Pallars Sobirà.» Al Raval de Barcelona no es parlarà pas d'«un excursionista» sinó de tu, el nostre estimat Joan Lluís, que, amb un somriure serè i amb una il·lusió juvenívola incansable, has estat

caminant dia rere dia pels carrerons d'Aurora i Carretes contemplant pas per pas les obres d'unes «cargoleres» que els teus ulls ja no veuran plenes de nois i noies pels quals has donat quinze anys de la teva vida.

La muntanya era el teu lloc de descans i de contemplació. I ha estat a la muntanya on has trobat el Déu de la vida que tant has estimat en la persona dels més pobres i marginats. Amic i germà Joan Lluís, no deixis de vetllar des del cel per aquesta Escola que no sabem veure sense la teva presència.

Un germà amb cor universal

SOR LUCÍA
CARAM O.P.

Vam conèixer el germà Joan Lluís Casanovas fa molts anys. Va arribar al monestir de la mà d'uns amics que participaven a les vigílies de pregària de cada mes i que s'anaven a casar. Ell els acompanyava i els estimava de debò. El vam veure preparar amb ells el casament i celebrar l'amor dels seus amics. Vam comprovar com un gran nombre de joves molt compromesos amb la persona, amb la vida i amb l'Evangeli el tenien com a amic i referent. Joan Lluís aglutinava, i des de la seva senzillesa, es feia estimar. Quan parlava, calia escoltar-lo, sempre aprenies alguna cosa important i vàlida per a la vida de cada dia. Estimava tothom, especialment els més pobres, i defensava la seva causa més que si fos pròpia. Els preferits del Regne eren els seus predilectes.

En una ocasió va venir al monestir a demanar-nos pregàries. Hi havia un projecte educatiu que naixia en col·laboració entre diverses congregacions religioses, fonamentalment del món de l'ensenyament, i ell volia que, com a contemplatives, els acompanyéssim amb la nostra pregària. Ens va explicar que Cintra era un centre que volia obrir les seves portes per donar resposta a les mancances educatives de Ciutat Vella de Barcelona, especialment al Raval. Recordo que ens deia: «Els candidats de Cintra són els que s'exclouen en qualsevol altre centre: alumnes de famílies desestructurades amb mancances i desequilibris psicològics, afectius, educatius, conductuals, amb fracàs escolar i absentisme. I per ells volem treballar!»

Almenys un cop a l'any, guiava i acompanyava una pregària els dissabtes al vespre al monestir, a més de les pregàries familiars amb infants, que ja estan gairebé institucionalitzades, i d'aquelles en les quals venia simplement a pregar. Quan parlava, ens ajudava a sintonitzar amb el cor dels problemes de l'escola. Per a ell, cada alumne era important, i les seves històries el commovien i movien a treballar i a donar-los vida i oportunitats. Pilar Malla, Síndica de Greuges de l'Ajuntament de Barcelona, em deia fa poc que li sorprenia com sempre donava a d'altres el protagonisme. Ell era molt discret i sabia implicar la gent i deixar que cadascú fos «ell mateix».

Sabia delegar i ser coresponsable. Aquest darrer any va ser particularment dur. Cintra no sabia si el proper curs podria obrir les seves portes ja que el propietari del local els feia fora. Va aconseguir complicitats a l'Ajuntament de Barcelona i després de moltes anades i vingudes va garantir que el proper mes de setembre Cintra obrís les portes en un nou centre. Aquest va ser el seu descans. Segurament a dalt, al cim de la muntanya, en el qual diuen que va estar meravellant-se i gaudint «més a prop del Déu de la vida» i del Creador que li oferia l'esplendor de la seva obra, va donar gràcies per com Déu beneïa Cintra, obra de les seves mans, obra de Déu. És curiós, el 14 de juny em va enviar un missatge en què l'assumpte era: «A Cintra estem a punt de fer el cim.» I començava dient: «Benvolguda comunitat, us envio el resum dels últims esdeveniments de Cintra. Els vull comentar i compartir amb vosaltres.

Quina alegria i quina sort! Podem donar gràcies a Déu i a vosaltres per acompanyar-nos amb la vostra pregària... He compartit amb vosaltres els patiments i ara que hem fet el cim vull que donem gràcies a Déu...»

I després d'haver conquerit el cim per a Cintra, ara, al cim de la muntanya, va sentir l'abraçada de Déu que li estenia generós els seus braços i el convidava al Banquet de la vida. Pere, amic de Joan Lluís, em deia en un missatge: «La pèrdua és molt gran... Va gaudir molt al cim de les vistes que tenia. Es va estar mitja hora fent fotos i gaudint del paisatge: Joan Lluís ja era al paradís!» I acabava dient: «Entre tots hem de fer que la flama de Joan Lluís no s'apagui.» Joan Lluís va ser sempre un bon germà de La Salle, enamorat de la seva vocació i un servidor dels germans. No sé si sempre es va comprendre el seu carisma i les seves opcions. El que sí sé és que era un home d'una gran fe, d'opcions profundes i d'un compromís i coherència a prova de tot. Vivia de «l'essencial», i la resta, corria i passava. Gaudia de l'amistat, i tenia cura dels seus amics fins i tot en els detalls. Li agradaven els infants i tenia una gran paciència amb ells. Celebrava la fe i vivia amb intensitat les petites coses de cada dia. Era molt sensible a la germanor i la seva felicitat s'encomanava. Era optimista i sabia animar: Sabia estimar!

Nota de l'Abat de Montserrat

Montserrat, 13 d'agost de 2009

Gna. Cristina Martínez
Presidenta de l'URC

Benvolguda Cristina,

Assabentats de la tràgica mort del G. Joan Lluís Casanovas, desitjo, amb aquestes ratlles, expressar-te, en nom propi i en el de tota la Comunitat, el nostre condol més sincer.

En aquests moments de dolor i d'esperança cristiana, et vull fer present el testimoniatge de la nostra estimació envers el G. Joan Lluís i en especial pel projecte de l'Escola Cintra que ell animava i sostenia. Amb ell compartírem sovint, especialment en la pregària, els problemes i les angoixes per tirar endavant aquesta obra en favor dels joves del Raval. La col·laboració i els intercanvis amb la nostra Escolania en foren una petita mostra. Ara des del cel en serà un valuós intercessor.

Encomano el nostre germà en la meva pregària, i en la Missa Conventual d'avui ho hem fet comunitàriament, sota l'esguard maternal de la Mare de Déu de Montserrat. Et prego facis arribar aquest condol al membres de la junta de l'URC.

Ben cordialment,

+ Josep M. Soler

El P. Josep M. Abella, reelegit superior general dels Claretians

Roma (24 d'agost de 2009). La congregació de Missioners Fills del Cor de Maria (Missioners Claretians), que està reunida a Roma celebrant el Capítol general des del passat 11 d'agost, ha reelegit el 24 d'agost el P. Josep M. Abella Batlle, com a superior general, que haurà de regir la congregació durant els propers sis anys. El P. Abella va néixer el 3 de novembre de 1949 a Lleida (Espanya). Va fer la seva professió el 22 d'agost de 1966. Va ser destinat al Japó el 1969, essent encara seminarista. Va rebre l'ordre sacerdotal el 12 de juliol de 1975. A més de

la carrera sacerdotal, va fer estudis de llengua i cultura japoneses. Va ser coordinador, durant 6 anys, de l'Equip diocesà d'animació missionera de l'Arxidiòcesi d'Osaka, va treballar en la pastoral parroquial, pastoral juvenil, educació i formació de laics. Ha estat Consultor general dels Missioners claretians i Prefecte General d'Apostolat durant dotze anys. També ha estat assessor religiós del Moviment de Seglars Claretians. Va ser elegit Superior General de la Congregació el 2003 i actualment ha estat reelegit en el Capítol de 2009 per un nou període de sis anys. Ocupa l'ordre XII en la línia de superiors generals a partir del Fundador, Sant Antoni Maria Claret.

Nou Consell General dels Claretians

- P. Paul Smyth com a Vicari General.
- P. Domingo Àngel Grillia. Ha estat reelegit ecònom general.
- P. Agustín Monroy. Prefecte d'Apostolat.
- P. Gonzalo Fernández. Reelegit per a la Prefectura General d'Espiritualitat.
- P. Mathew Vattamattam. Reelegit per a la Prefectura General de Formació.
- P. Emmanuel Edeh. Elegit per primera vegada Consultor General.

Sor Monique Colrat, reelegida general de les Dominiques de la Presentació

S'ha celebrat a Tours (França) el 53è Capítol general de les Germanes de la Caritat Dominiques de la Presentació de la Santíssima Verge, del 17 de juliol al 22 d'agost. El tema ha estat *Predicar Jesucrist avui i demà rera les petjades de Domènec i Marie Poussepin*. La germana Monique Colrat, reelegida superiora general, encapçala el nou govern 2009-2014, integrat per les germanes

- María Leonor Charria Angulo
- Rosario Amelia Garcés del Castillo
- Teresa Rodríguez Aguilar
- Johanna Fernández
- Reetha Merchery
- María Escayola Coris

Ofertes de formació

Tots els instituts religiosos que tinguin programes o ofertes de formació obertes i d'interès general poden trametre'n informació a la secretaria de l'URC a fi de divulgar-les a través de l'*Horeb*. Heus ací algunes de les propostes de la Cova de Sant Ignasi, per a l'octubre i novembre. Dues presenten un relleu especial: el recés multigeneracional (n. 4) i la convocatòria internacional d'Exercicis (n. 2).

1. EXERCICIS

- MES:** 01-30 nov.- **Josep Sugrañes, sj.**
VUIT DIES: 22-31 oct.- **Gabriel Villanova, sj.**
CINC DIES: 16-20 nov.- **Francesc Riera, sj.**
03-08 des.- **Carles Marcet, sj.**

2. EXERCICIS: CONVOCATÒRIA INTERNACIONAL

- **Josep Giménez, sj.** (en anglès, francès i alemany)
 - de l'1 al 30 nov., atindrà individualment el temps que cadascú pugui disposar, des del mes d'Exercicis a uns dies de recés.

3. EXERCICIS A LA VIDA ORDINÀRIA

■ **Carles Marcet, sj.**

- Sis mesos, amb acompanyament personal i el suport setmanal de fitxes de treball. Al principi, meitat i final hi haurà una trobada a Manresa: divendres 16 octubre vespre a diumenge 18 / div. 8 gener a diu 10 / div. 16 abril a diu. 18.
-

4. RECÉS “MULTIGENERACIONAL”

- Cap de setmana per a majors de 25 anys, sols o en parella, amb o sense fills. Espais i activitats per als infants i els adults. Rerefons dels Exercicis. Al Casal Lluís Espinal
 - dissabte 7 nov. a les 10 h fins a dium. a les 16h.
 - **Inscripció: Jaume Casassas:** jcasassas@jesuites.net
Glòria Andrés: gloria@jesuites.net (abans 24 oct.)
-

5. PREGÀRIA PROFUNDA - Aprofundiment

■ **Equip de la Cova** (cal haver fet la iniciació)

- grup A: 23-25 oct. / 26-28 feb.
 - grup B: 13-15 nov. / 19-21 març
 - grup C: 27-29 nov. / 30 abr.-2 maig
-

6. STOP EN EL CAMÍ, PREGANT AMB LES GRANS OBRES DE LA MÚSICA

■ **Francesc Roma, sj.**

- Al llarg de l'any cal fer “stop” alguns cops, prendre's un temps de recés. Ho farem acompanyats de Bach, Händel, Berlioz, etc. La música i la lletra ens ajudaran a pregar.
 - **ADVENT:** 11-13 desembre (QUARESMA: 12-14 març / PENTECOSTA: 21-23 maig).
-

7. QI GONG – HARMONIA UNIVERSAL

■ **Neus Pintat i Asun Puche**

- El “Qi Gong” cultiva l'energia vital i l'equilibri interior, obrint al Cel (el Sublim, l'Intangible...), connectant amb la Terra (el material, el relatiu...). Mitjans: cos, respiració, ment; actituds base: relaxació, fluïdesa, gratitud.
 - 9-11 oct. / 5-7 feb. (es pot fer una o les dues sessions).
-

8. ESCOLA DE PARES “LLUÍS ARMENGOL”

- Cap de setmana dedicat a la parella, on en clima de tranquil·litat es pugui reflexionar sobre els temes quotidians que afecten la convivència. Es seguirà la metodologia del P. L. Armengol, conduït per un grup de matrimonis.
 - 20-22 nov.
-

9. EL SOMNI COM A LLIBRE I MESTRE

■ **Maria Generosa Quintas**

- La naturalesa no ens hauria dotat amb la capacitat de somiar mentre dormim si això no tingués cap utilitat. Aquests missatges estranys són el llibre on podem descobrir qui som i en quin punt de la nostra evolució individual estem. Ens basarem en la psicologia de C. G. Jung.
 - dissabte 17 oct. / ó 23-25 abril (es poden fer les dues).
-

Curs de formació inicial al CEVRE

Els instituts que tinguin persones en procés de formació (postulantat i noviciat, especialment) i que desitgin gaudir de la formació inicial programada pel CEVRE, cal que es posin en contacte amb la secretaria de l'URC per tal de facilitar-ne la inscripció.

Racó de lectura

Disposem d'exemplars del *Cuadernos de reflexión* de la CONFER, carpeta III, integrada per tres fulletons:

7. *No los saques del mundo. Tres propuestas de reconciliación para la Vida religiosa.* Autor José García de Castro, sj.

8. *Retazos de una mirada contemplativa.* Autora: Rosó Estrada, osb.

9. *Dios más allá de nuestras fronteras religiosas.* Autora: Carme Soto Varela, sierva de San José.

Les persones o institucions interessades podeu adreçar-vos a la Noemí, que atendrà les peticions per ordre d'arribada fins a exhaurir-ne el dipòsit.

Una nova tradició entorn d'una figura símbol com sant Pere Claver

El P. Lluís Magriñà, provincial de la Companyia de Jesús, invita a jesuïtes i laics que se senten units en una mateixa missió a trobar-se a través d'una figura símbol que és sant Pere Claver, patró de la Província de Catalunya. El 9 de setembre és la seva festa. Se celebrarà una eucaristia a l'Església del Sagrat Cor, a les 19.30 h. En aquesta Eucaristia, Alexis Bueno, sj, farà els seus vots definitius a la Companyia de Jesús.

Calendari mes de setembre

9	dc	URC. Matí: Comissió Permanent Ampliada. Tarda: Comissió Permanent
21	dl	Reunió de mestres de (pre)novicis/es i responsables de la formació inicial Reunió per impulsar la Vocalia de Pastoral Juvenil i Vocacional
28	dl	Assemblea de Superiores Majors i Abadesses – Sant Benet de Montserrat

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.urc@confer.es
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb.urc@gmail.com

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
Secretari general: sec.urc@confer.es / Secretaria: urc.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urc@gmail.com
<http://urc.confer.es>